

**ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ**

Завгородній Ю. А. – здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня Херсонського державного аграрно-економічного університету

Главацька Ю. Л. – к. філол. н., доцент, доцент кафедри публічного управління, права та гуманітарних наук Херсонського державного аграрно-економічного університету

**ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА (АНГЛІЙСЬКА) ЯК
КАТАЛІЗАТОР РЕФОРМ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ТА
ПРАВІ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

Ратифікація Україною засадничих конвенцій ЮНЕСКО та Ради Європи, а також імплементація стандартів Болонського процесу заклали нормативно-правовий фундамент для модернізації освітньої галузі як складника загальнодержавного реформування. Перехід до багаторівневої системи вищої освіти в XXI столітті став не лише освітнім кроком, а й стратегічним інструментом публічного управління, спрямованим на гармонізацію українського суспільно-політичного простору зі світовими стандартами [2, с. 34].

В умовах інтеграції України до глобального економічного та правового співтовариства, державна політика переорієнтовується на визнання іноземної мови як універсального інструменту професійної комунікації [1, с. 7]. У сфері публічного управління це означає:

- трансформацію кадрового потенціалу: володіння мовою стає невід'ємною компетенцією держслужбовця для прямої взаємодії з міжнародними інституціями [5];

- правову конвергенцію: здатність фахівців у галузі права працювати з автентичними міжнародно-правовими актами без викривлень перекладу;
- мотиваційний механізм: встановлення нових кваліфікаційних вимог у державному секторі стимулює фахівців до опанування мови як засобу професійної виживаності та ефективності в євроінтеграційних процесах.

Англійська мова перестає бути просто «додатковою навичкою» і стає критичним інструментом трансформації. Володіння мовою дозволяє держслужбовцям вивчати моделі Good Governance (належного врядування) [7, с. 125] безпосередньо з першоджерел (OECD, SIGMA, звіти ЄС). Мовна підготовка сприяє запозиченню західного стилю комунікації – менш ієрархічного, більш прозорого та орієнтованого на результат.

У контексті євроінтеграції якісна юридична англійська є запорукою успішної адаптації українського права до *acquis communautaire* (правової системи ЄС) [6, с. 354]. Багато юридичних концепцій ЄС не мають прямих аналогів в українському праві. Знання англійської мінімізує ризики «труднощів перекладу» при імплементації директив [3, с. 51].

Підготовка юристів нового покоління підвищує довіру іноземних інвесторів, оскільки правова комунікація відбувається зрозумілою для світу мовою. Англійська мова є «паливом» для повсякденної взаємодії з європейськими інституціями. Здатність вести діалог без посередників-перекладачів прискорює процес узгодження умов вступу до ЄС.

Участь України в грантових програмах та міжнародних фондах відновлення вимагає від публічних управлінців вміння готувати документацію та звітувати за міжнародними стандартами. Україна є лідером цифрових змін, але подальший розвиток неможливий без інтеграції в глобальний технологічний простір.

Більшість протоколів кібербезпеки, штучного інтелекту та управління великими даними базуються на англійськомовному технічному фундаменті [8, с. 259]. Англійська дозволяє українським реформаторам не лише споживати, а

й «продавати» свій успішний досвід (наприклад, застосунок «Дія») на міжнародній арені.

Прийняття закону про статус англійської мови як мови міжнародного спілкування в Україні є формальним визнанням її ролі як каталізатора [4]. Встановлення вимог до рівня володіння мовою для певних категорій посад створює природний фільтр для відбору найбільш прогресивних кадрів у публічному секторі.

Отже, іншомовна підготовка – це не просто лінгвістичне навчання, а механізм «перепрошивки» державної системи, що робить Україну сумісною з європейським політичним і правовим простором.

Використана література

1. Андрощук Г. Якість освіти: психолінгвістичний вимір сучасної мовної підготовки. *Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору. Гуманітарний вісник*. 2012. Додаток 1 до Вип. 27, Том II (35). С. 6–12.

2. Зуєнко М., Шпак М. Іншомовна компетентність юристів як необхідна складова професійної діяльності. *Сучасні методики навчання іноземних мов і перекладу в Україні та за її межами* : матеріали VI Міжнар. наук.-практ. конф., 22 листопада 2024 р., [Переяслав] : зб. тез : електронна кн. у 2 ч. / Гол. ред. К. І. Мізін ; Університет Григорія Сковороди в Переяславі. Переяслав (Київ. обл.) : Домбровська Я.М., 2024. Ч. 1. С. 34–36.

3. Ковкіна Є. В. Актуальність лінгвістичної експертизи текстів юридичного характеру. *Українська мова в юриспруденції: стан, проблеми, перспективи* : матеріали XX Всеукр. наук.-практ. конф. З проблем розвитку та функціонування держ. мови до Дня укр. писемності та мови. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2024. С. 50–53.

4. Прийнято закон про функціонування англійської як мови міжнародного спілкування. *Вища школа публічного управління*. URL:

<https://hs.gov.ua/prijnyato-zakon-pro-funkczionuvannya-anglijskoyi-yak-movi-mizhnarodnogo-spilkuвання/> (дата звернення: 01.04.2026).

5. Про затвердження переліку посад державної служби категорій “Б” і “В”, кандидати на зайняття яких зобов’язані володіти англійською мовою. Постанова Кабінету міністрів України від 14 січня 2025 р. № 34. Київ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/34-2025-%D0%BF#Text> (дата звернення: 01.04.2026).

6. Слісарчук Ю. Я. Основні напрямки адаптації законодавства України до законодавства ЄС. URL: <https://dspace.nlu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/e7c12eeb-57b5-4339-a5c9-c50f06957047/content> (дата звернення: 01.04.2026).

7. Ткаля О. В. Розуміння належного врядування за сучасних умов. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки*. 2020. Том 31 (70) Ч. 2. № 2. С. 125–130.

8. Rotan K., Shimko A. Cybersecurity and cybercrime: ensuring digital safety through effective cybersecurity measures and cyberpolice strategies. *Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку* : матеріали XXXVII-ої Міжнародної науково-практичної конференції. 07 жовтня 2023 року, м. Ольборг (Данія) дистанційно. С. 258–261.